

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/166/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814200141
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8814200141.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, proti žalovanej I. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/XX, P. n/O., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: 1/ Združenia - pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov 5, Prešov, 2/ Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, o zaplatenie 1.286,17 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov n/Topľou zo dňa 02.04.2014 č.k. 7C 67/2014 - 52 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajšími účastníkmi.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.162,17 Eur s prísl., ako aj trovy konania vo výške 61,60 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 132,90 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej v 1. rade, ako aj v 2. rade trovy konania 29,57 Eur na účet ich právnych zástupcov do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch rozhodnutia súd prvého stupňa vyhodnotil žalobu o zaplatenie sumy 1.162,17 Eur za poskytnuté služby ako opodstatnenú a v tejto časti žalobe vyhovel. Ďalší žalobcom uplatňovaný nárok na zaplatenie sumy 124 Eur titulom náhrady škody (rozdiel medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a tzv. akciovou cenou), súd prvého stupňa vyhodnotil ako nedôvodný a žalobu v tejto časti zamietol.

O trovách konania účastníkov rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 2 O.s.p. O trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajšími účastníkmi v 1. a 2. rade, ktorí vystupovali na strane žalovanej, rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 ods. 1 O.s.p. Uviedol, že trovy právneho zastúpenia, ktoré vznikli vedľajším účastníkom, sú výsledkom opakovaného právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v spotrebiteľských veciach, ktoré právni zástupcovia vedľajších účastníkov v podstatnej miere realizujú prostredníctvom formulárových opakujúcich sa písomných vyjadrení. Súd prvého stupňa nespochybuje, že právni zástupcovia sa museli oboznámiť s podstatou nároku, čo však nepopiera, že tento úkon právnej pomoci, ako aj vyjadrenie vedľajšieho účastníka predstavuje právne a časovo nenáročný a opakujúci sa úkon, ktorý právni zástupcovia uskutočňujú doplnením potrebných údajov vyplývajúcich zo žalobného návrhu na začatie konania do vopred pripraveného vyjadrenia. Nebolo by spravodlivé, aby súd priznal obom vedľajším účastníkom náhradu trov právneho zastúpenia v celom rozsahu bez obmedzenia, na ktorých náhradu by zaviazal žalobcu, pretože vyplynuli z opakujúceho sa právneho zastúpenia v spotrebiteľských veciach, v ktorých

žalobca používa obdobnú takmer identickú skutkovú a právnu argumentáciu prostredníctvom písomných formulárových podaní, ako v danom prípade. Zdôraznil, že vedľajší účastníci vstúpili do konania zhruba v rovnakom čase, nezávisle od seba a podali obsahovo identické vyjadrenia. Ich konanie bolo účelné, a preto im náhrada za zastupovanie v konaní patrí. Túto náhradu pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia s použitím § 150 ods. 1 O.s.p. súd prvého stupňa znížil o 1/2-vicu.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výrokom o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajšími účastníkmi, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol v tejto časti rozsudok zmeniť, tak aby náhrada trov prvostupňového konania vedľajším účastníkom priznaná nebola. Žalobca má za to, že súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajších účastníkov nepostupoval v súlade s § 142 O.s.p., podľa ktorého patrí účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech, náhrada trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Z toho ustanovenia vyplýva, že povinnosť nahradiť trovy konania nezahŕňa všetky trovy, ale iba tie, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Vstup dvoch vedľajších účastníkov do konania na strane žalovanej s totožnou obranou nemožno považovať za účelné bránenie práva účastníka. Druhý vedľajší účastník na strane žalovanej nemá v konaní opodstatnenie a jeho trovy neboli účelne vynaložené. V konaní vznesená obrana vedľajšieho účastníka v 2. rade je totožná s obranou vedľajšieho účastníka na strane žalovanej v 1. rade. Z ich strany došlo k duplicitnej obrane, nemožno takúto obranu a s ňou spojené trovy považovať za účelné. Taktiež zdôraznil, že žalovaná bola v konaní v prevažnom rozsahu neúspešná, preto v prevažnom rozsahu boli neúspešní aj vedľajší účastníci, ktorí na jej strane vystupovali. Nie je tak dôvod priznať náhradu trov konania vedľajším účastníkom, ktorí vystupujú na strane účastníka, ktorý bol v konaní v prevažnom rozsahu neúspešný. V zmysle týchto dôvodov žalobca navrhol podanému odvolaniu vyhovieť.

Vedľajší účastník na strane žalovanej v 1. rade navrhol rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutých výrokoch o trovách konania medzi žalobcom a vedľajšími účastníkmi v zmysle zásad vyjadrených v § 212 ods. 1,2 O.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalobcu dôvodné nie je.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastníci v danom prípade vstúpili do konania doručením oznámenia o vstupe, a to 13.02.2014 a 17.02.2014. Vedľajší účastníci vstúpili do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. s tým, že v súlade s § 93 ods. 4 O.s.p. majú rovnaké práva a povinnosti ako účastník, pričom každý z nich koná iba sám za seba. Je tiež nepochybné, že vedľajší účastníci namietali iba požadovanú náhradu škody ako modifikovanú zmluvnú pokutu, právoplatne judikovanú ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, poukazujúc na ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka.

Procesná aktivita oboch vedľajších účastníkov súvisela v tomto konaní s ochranou žalovanej ako spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov. Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno popierať aj jeho sankčnú povahu (do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Ncdo 4/2010).

Vedľajší účastníci vstúpili do tohto konania a svojimi vyjadreniami sa sústredili na zbavenie spotrebiteľa účinkov neprijateľnej a zakázanej zmluvnej podmienky. Vyjadrili sa k predmetnej právnej veci bez zreteľa na to, že ochranu žalovanej poskytuje vstupom do konania aj ďalší vedľajší účastník. Prezentovaná ochrana žalovanej zo strany vedľajších účastníkov bola opodstatnená a súd prvého stupňa žalobu v časti o náhradu škody zamietol.

Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 137 explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Podľa dôvodovej správy „Navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi napr. zákon č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou, zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“.

Občiansky súdny poriadok ďalej v ustanovení § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť aj advokát. Zákon vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby sa vedľajší účastník nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa v tom zmysle, že vedľajším účastníkom patrí náhrada trov konania s ohľadom na výsledok rozhodnutia súdu prvého stupňa vo vzťahu k žiadanej náhrade škody. Vedľajší účastníci rozporovali len nárok na zaplatenie uplatnenej náhrady škody, keďže žalobca v danom konaní žiadal dva samostatné nároky. Vedľajší účastníci nenamietali nárok žalobcu čo do dlhu za poskytované služby, dôvodne však namietali nárok na náhradu škody a práve vo vzťahu k tomuto plneniu sa účinne prejavilo konanie vedľajších účastníkov, ktorí bránili žalovanú pred požiadavkami žalobcu, ktorý ich uplatňoval v rozpore s hmotným právom. Súd prvého stupňa správne zdôraznil, že ide o samostatne žalovateľné nároky a v tomto smere sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné.

Vedľajšiu intervenciu vníma Európska komisia ako jeden z prostriedkov na ochranu práv spotrebiteľov a niet dôvodu ho vylučovať z prostriedkov ochrany zameraných na dosiahnutie cieľov podľa Smernice Rady 93/13/EHS, vrátane článku 7 ods. 1. Postup prvostupňového súdu, ak aplikoval ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. a znížil náhradu trov konania v pomere 50 % každému vedľajšiemu účastníkovi, možno považovať za spravodlivý.

So zreteľom na všetky tieto dôvody odvolací súd rozsudok vo výrokoch o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajšími účastníkmi potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov a ostatným účastníkom, ani vedľajším účastníkom trov v tomto štádiu konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.